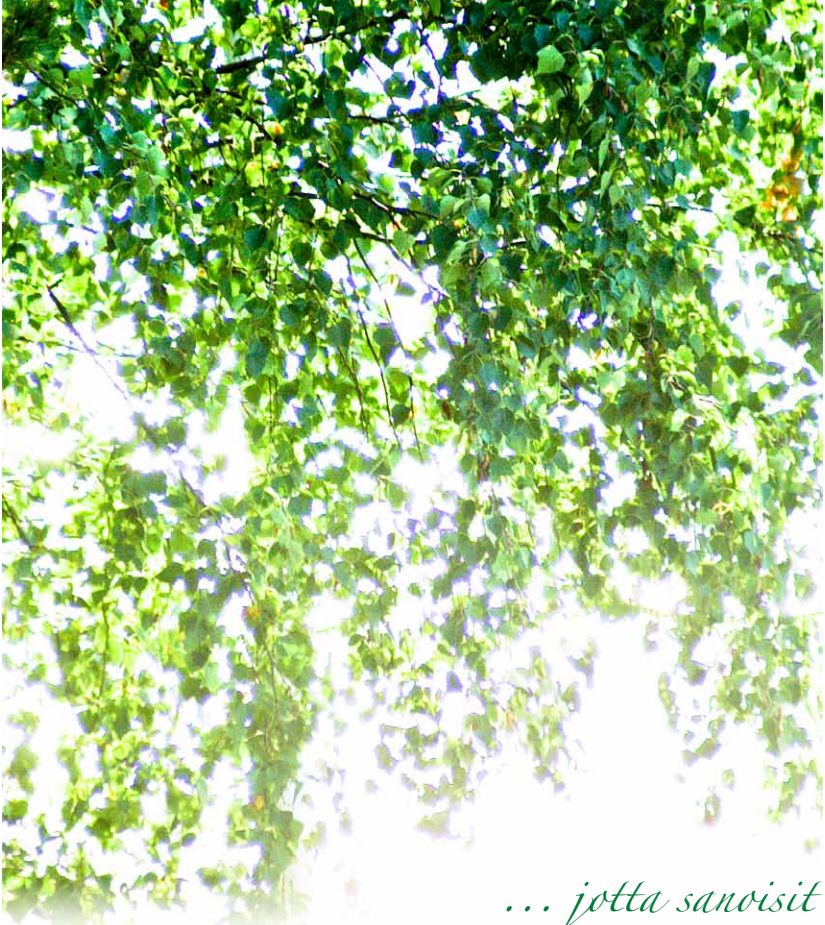

YLÄSÄLI

2 2009

Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

*... jotta sanoisit
pimeydessä viruville: "Tulkaa valoon!"*

YLÄSALI

Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan uutis- ja yhteyslehti

Lähetetään maksutta suomenkielisille seurakuntalaisille ja muille sanomasta kiinnostuneille Ruotsissa ja tilauksesta ulkomaille

Osoite:

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes gata 25 3 tr
111 22 Stockholm

Puhelin:

08-21 66 74

Pankkiyhteys:

Stockholms Finska
Adventförsamling
Plusgiro nr 19 46 61 - 5

Toimittajat:

Sinikka Mäkipvierikko
Aram Mäkipvierikko

Toimituskunnassa myös:

Ari Laitinen, Täby
08-756 80 48
ari.laitinen@spray.se

Vieno Piironen, Bålsta
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen

Taitto:

Falco Profil, Sigtuna
08-592 500 66
falcoprofil@bredband.net

Kansikuva:

Sinikka Mäkipvierikko
Teksti: Jes. 49:9

Sähköposti:

falcoprofil@bredband.net

Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI – avoin foorumi kysyjille, etsijöille. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Artikkelien **sisällöstä** vastaa kirjoittaja. Julkaistu aineisto ei välttämättä edusta toimituksen tai Adventtikirkon virallista kantaa. Kirjoitukset voi lähettää postitse tai sähköpostina.

Osoitteenmuutokset, tilaukset, peruutukset yms. KIRJALLISESTI.

Kiitos

Opetuslapset olivat kalastaneet koko yön tuloksetta. Rannalta Jeesus kutsui: ”Tulkaa syömään” (Joh. 20:12). Ateria oli valmiina. Yläsali-lehdellekin on jälleen katettu pöytä lahjaksi saatuina artikkeleina, runoina, kuvina ja taloudellisena tukena. Koetko aterioineesi? Jos haluat kiittää esimerkiksi käyttämällä tiliiä **Stockholms Finska Adventförsamling, plusgiro 19 46 61-5**, merkitse tiedonantoihin: ”Yläsali”. Näin saat lahjasi perille.

ANTOISAA KESÄÄ! VALOISAA KESÄMIELTÄ!

Kilpailussa YS 2009-1 kysyimme: *Miksi Johannes kirjoitti evankeliuminsa? Vihjeeksi Joh. 20. luku.* Jatkoaikaa 31.8.2009 saakka!

Kilpailu YS 2009-2

Ef.6:17:ssa käytetään kypärää pelastuksen symbolina. Myös Vanhassa Testamentissa mainitaan ”pelastuksen kypärä”. **Kysymys:** *Kuka sen siellä pukee ylleen?* **Vihje:** VT:n kirja, jossa eniten lukuja Psalmien jälkeen. Teksti löytyy sen 10 viimeisen luvun joukosta.

Vastaukset **31.8.2009 mennessä** osoitteeseen:

YLÄSALI-lehti, Tukholman Suomalainen Adventtiseurakunta, Olof Palmes gata25, 3 tr, 111 22 Stockholm, tai sähköpostitse: falcoprofil@bredband.net

Korjaus

Kilpailun YS 2008-4 voitti *Hilpi Helena Nilsson*, ei *Mirjam Lillas*, kuten erheellisesti ilmoitettiin.

KUVA: S. MÄKIPVIERIKKO

Kypärä suojaa sitä osaa kehoa, joka ohjaa kaikkea muuta toimintaa. Onko myös uskossamme pelastus keskeisin, ohjaava asia?

Todellinen rauha

Kauan sitten eräs kuningas julisti maassaan kilpailun. Taiteilija, joka pystyisi maalaamaan todellista rauhaa esittävän taulun, tultaisiin palkitsemaan ruhtinaallisesti. Seuraavien kuukausien aikana linnaan tulvi monenlaisia maalauksia.

Kuninkaan tarkasteltua niitä monesti ja pitkään valinta näytti lankeavan kahden maalauksen välille. Yksi tauluista oli henkeäsalpaavan kaunis kuva, jossa lumihuippuinen vuori heijastui syvänsiniseen järveen. Samoin puut vuoren ympärillä peilautuivat kristallimaisesta, tyynestä järven pinnasta.

Kuningas todella piti maalauksesta. Mutta se ei näyttänyt olevan itsestään selvä voittaja.

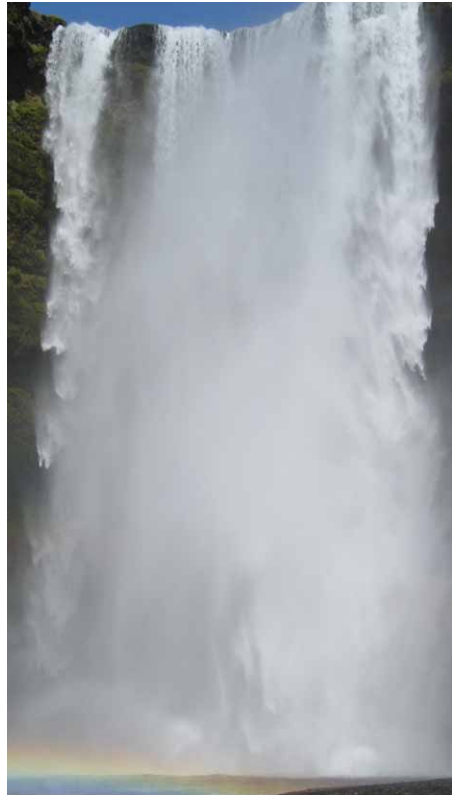

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Toinen tauluista oli aivan erilainen. Se esitti putousta, jossa vesi syöksyi hurjaa vauhtia alas. Taivas oli peittynyt mustiin pilviin. Se antoi aavistaa, että myrsky oli tulossa. Mutta jos katsoi taulua oikein tarkkaan, huomasi taidemaalarin maalanneen yhteen nurkkaan, siihen, missä vesiputous oli saavuttamassa päämääränsä, pienen kallionkielekkeen. Sillä lepäsi lintu turvallisesti omassa pesässään, vaikka vesi pauhasi ympärillä.

– Tässä on voittaja, kuningas viimein virkkoi, sillä todellinen rauha ei tarkoita sitä, ettei myrskyjä ja pauhua ole olemassa. Todellinen rauha on sellaista, että se löytyy myrskyjen ja pauhujen keskelläkin.

Hyvä Lukija! Olemme jälleen tulleet kesäaikaan. Tätä kirjoittaessa tosin ulkona myrskyä ja kova sade piiskaa ikku-

KUVA: ARON PELTONEN

naan. Kukaan meistä ei tiedä etukäteen, millaiseksi tämä kesämme muodostuu. Aurinkoiseksi, lämpimäksi, ihanien suvihetkien kokemukseksi, vai myrskypilvien uhaksi tai myrskyksi sanan todellisessa merkityksessä omassa elämässämme. Mutta Herran Sana ja Vapahtajamme Jeesus Kristus muistuttaa: ”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani – sen minä annan teille. En minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen, älköönkä peljätkö” (Joh. 14: 27).

Tässä tietoisuudessa on hyvä lähteä ”kesälaitumille”. Siellä, Isän rakentamalla ”kallionkielekkeellä”, meillä on tänäkin kesänä turvallista olla – tuli mitä tuli.

Hyvää kesää Sinulle!

– Eeva-Liisa Vihermö

Luvattu maa 13

Osmanit

Keski-Aasiasta kotoisin oleva turkkilaisheimo perusti 1200-luvulla Vähään-Aasiaan seldžukkien yliherruuden alaisen valtion, jonka Osman-niminen päällikkö vuonna 1288 julisti itsenäiseksi. Osman I laajensi määrätietoisesti maataan länteen päin bysanttien alueelle aina lähelle Nikeaa (nyk. Iznik), johon hän rakensi uuden pääkaupungin. Bysanttilaiset, jotka olivat väsyneitä inflaatioon ja heidän alueellaan käytyyn sotaan Genuan ja Venetsian välillä, eivät sitä voineet mitenkään estää.

On esitetty, että suuri osa väestöstä toivotti turkkilaiset hallitsijat tervetulleiksi, koska he toivat helpotusta bysanttilaiseen verotukseen. Toisin kävi: verilöylyt, orjaksi joutumiset ja pakokäännytys tulivat jokapäiväisiksi asioiksi. Kirkot turmeltiin ja ne rappeutuivat tulojen menetyksen myötä. Turkkilaisen hallinnon juurruttamisvaiheen julmuudet jatkuivat vuosisadan ajan.

Seldžukit olivat olleet muslimeja 900-luvun puolivälistä alkaen, ja heidän sosiaalinen järjestelmänsä käsitti muslimille tyypillisiä palveluita, kuten ilmaisia sairaaloita, joita tuki lääketieteellisen tutkimuksen harjoittaminen. Oppilaitoksiakin perustettiin. Niiden tarjoamat edut vaikuttivat varmaan osaltaan monien kreikkalaisten kääntymiseen islamin uskoon.

Osmanit etenevät Balkanille

Jo 1100-luvun loppupuolella alkoi kaksi slaavilaista kansaa, Serbia ja Bulgaria, vapautua bysanttilaisesta imperiumista. Nämä liikehdinnät yhdessä neljännen ristiretken kanssa, josta kerrottiin edellisessä osassa (YS 2009-1), saivat aikaan Bysantin heikentymisen. 1200-luvun alkupuolella aluetta vaivasivat mongolijoukot, joita johti nuori päällikkö Te-

mudzin, myöhemmin tunnettu nimellä Tshingis-khan. Nämä aiheuttivat suurta häiriötä alueella. Bulgarian asema heikkeni, ja Bysantin onnistui saada takaisin jonkin verran vaikutusvaltaa Balkanilla.

Osman I:n kuoltua v. 1326 häntä seurasi valtaistuimelle hänen poikansa Orkhan, joka v. 1337 otti itselleen arvonimen sulttaani. Hänestä tuli osmanivaltion varsinainen perustaja. Hän valloitti Bysantilta Marmarameren eteläpuolella olevan Bursa-nimisen kaupungin, josta hän teki pääkaupunkinsa. 1300-luvulla osmanit etenivät Euroopan puolella Makedoniaan ja Traakiaan, s.o. Bulgarian eteläosaan, ja pakottivat Bysantin perääntymään.

Osmanien eli turkkilaisten strategian mukaan oli viisainta vallata ensin suuri osa Balkanin aluetta ja tehdä loppu Bulgarian ja Serbian valtioista 1370- ja 1380-luvuilla. Eräs ratkaisevista taisteluista käytiin Kosovo Polje -nimisellä kentällä. Nimi merkitsee ”Rastaskenttä”. Voitettujen serbit ovat sittemmin laulaneet runoissaan ja lauluissaan tästä Kosovon taistelussa kesäkuun 28. päivänä 1389 kärsimästään tappiosta.

Turkki nielee Bysantin

1400-luvulle tultaessa Itä-Rooman keisarikunta eli Bysantti oli enää vain saareke Turkin alueiden keskellä. Turkki eli Osmanivaltio ulottui Eufratilta Tonavaan asti. Konstantinopolin suurkaupunki kärsi lujien muuriensa sisällä elintarvikepulasta varsinkin sen jälkeen, kun turkkilaiset v. 1363 olivat siirtäneet pääkaupunkinsa Euroopan puolelle Adrianopoliin ja käyttivät samoja alueita huoltoonsa kuin Konstantinopolin asukkaat.

Mongolipäällikkö Timur Lenkin hyökkäykset Vähässä-Aasiassa 1400-luvun taitteessa pidättelivät vielä turkkilaisia. Mutta jo 1422 nämä piirittivät Konstantinopolia ensimmäisen kerran. Muhammed II:n nousu osmanien val-

Hagia Sofia. Tässä 'Pyhän Sofian' kirkossa sulttaani Muhammed II Bujuk (Suuri) ylisti Allahia sotaonnestaan toukokuussa 1453. Samalla hän murskasi sen alttarin ja muutti kirkon moskeijaksi. Vuodesta 1934 lähtien Hagia Sofia on ollut museona.

taistuillemme 1451 sinetöi Konstantinopolin kohtalon. Hänen taitavat unkarilaiset insinöörit valoivat valtavan suuren kanuunan, joka ladattiin ruudilla ja suurilla kivikuulilla. Tämä lienee ensimmäinen kerta, kun piiritykseen käytettiin ruudilla ladattua tykistöä.

Toukokuun 29. päivänä aamulla vuonna 1453 voimakkaat joukot ja tykistö asettuivat piiritysasemiin. Kaupungin muuriin saatiin puoleenpäivään mennessä ammuttua aukko, josta sulttaani Muhammed II:n joukot vyöryivät kaupunkiin. Bysantin viimeinen keisari, Konstantinos XI, taisteli jalan sotamiestensä rinnalla ja sai surmansa taistelun tuoksinassa. Sulttaani Muhammed II Bujuk (Suuri) lausui kiitokset Allahille Pyhän Sofian kirkossa ja murskasi jalkoihinsa kirkon alttarin. Tästä lähtien kirkko oli moskeija. Risti vaihtui puolikuuksi. Näin siis Konstantinopoli kukistui ja Bysantti hävisi kartalta. Muslimit alkoivat käyttää kaupungista nimeä

”Stambul”, josta nykyinen nimi Istanbul on johdettu.

Konstantinopolin menetyks merkitsi eurooppalaisille Mustanmeren sulkeutumista. Pääsy tärkeille karavaaneille Intiaan estyi. Oli löydettävä uusi meritie Kaukoidän maustemarkkinoille.

Osmanien vallan laajeneminen

Sulttaani Selim (1512 – 1520) laajensi valtakunnan lähes kaksinkertaiseksi. Siihen liitettiin Aasiasta Persia ja Afrikasta Egypti, jonka sulttaani valtasi vuonna 1517, jolloin mamelukkien valta siellä päättyi. Täten Palestiina tuli kuulumaan suureen Osmanien valtakuntaan.

Sulttaani Soliman II Suuri (1520-66) pyrki etenemään Euroopassa. Osmanit joutuivat mukaan Habsburgien keisarihuoneen ja Ranskan Valois-suvun välisiin vallanperimyssotiin sekä tulivat vaikuttamaan protestanttisen uskonpuhdistuksen kulkuun Saksassa. Vuonna 1521 sulttaani valtasi Belgradin, ja 1526

hän voitti kristittyjen armeijat Mohácsin luona Unkarissa avaten pääsyn Budan kaupunkiin. Syyskuussa 1529 oli itse Wienin vuoro, mutta piiritys epäonnistui. Sen sijaan sulttaani sai oikeuden hallita osaa Unkarista ja alueita Tonavan pohjois- ja itäpuolelta.

Pohjois-Afrikassa Soliman II valloitti Algerian, joka pysyi osmanien vasalivaltiona läntisen Välimeren alueella 1800-luvulle asti. Aasiassa hän kukisti persialaiset, liitti nykyisen Irakin ja sen mukana Bagdadin valtapiiriinsä ja varmisti itselleen pääsyn Persianlahdelle.

Vuonna 1536 tehtiin Ranskan ja osmanivaltakunnan välillä sopimus, jossa ranskalaisille sallittiin kaupankäynti kaikkialla turkkilaisten alueella tasavertaisina turkkilaisten kanssa. Ranskalaisille luvattiin Turkin maissa täydellinen uskonnonvapaus ja heille myönnettiin myös pyhien paikkojen yliherruus, joka oli ristiretkeläisten vanha tavoite.

Osmanien valtakunnan häviö

Soliman II:n jälkeen osmanien hallintojärjestelmä, jossa jo näkyi heikkouden merkkejä, rappeutui huolimatta turkkilaisten tilapäisesti kokemista menestyksen kausista. Osmanien vallattua Kyp-roksen vuonna 1571 länsimaissa syntyi turkkilaisia vastaan tähdätty liittoutuma, jota itse paavi johti. Samana vuonna tämä liittoutuma voitti Lepanton suuren meritaistelun Kreikan rannikon ulkopuolella. Osmanien laivasto tuhottiin, mutta voittaja ei osannut käyttää voittoa hyväkseen, mikä antoi turkkilaisille aikaa toipumiseen. Rauha solmittiin vuonna 1606, jossa osmanit voitettuina olivat tasavertaisina voittajapuolen kanssa. Aikaisemmissa rauhanneuvotteluissa osmanit saattoivat sanella rauhanehdot ja siten saada etua hävinneeltä puolelta.

Oikeastaan osmanivaltakunta olisi saattanut kärsiä vieläkin raskaammin 1600-luvun alkupuoliskolla, elleivät 30-vuotisen sodan (1618 – 1648) myl-

lerrykset olisi vaatineet Länsi-Euroopan valtioiden päähuomiota. Sisäinen sekasorto raastoi maata. Joukot kapinoivat, ja muutamassa vuodessa pantiin viralta monta sulttaania. Persialaiset valtasivat Bagdadin takaisin ja kapina riehui maakunnissa.

Sulttaani Murad IV (1623 – 1640) palautti lujin ottein järjestyksen maahan, mutta vain tilapäisesti. Varsinainen elpyminen saatiin alkuun vasta lahjakkaan Köprili-visiirisuvun ottaessa vallan käsiinsä. Kymmeniä tuhansia kapinallisia surmattiin. Toimeenpantiin laivaston uudelleen rakentaminen, ja vuosina 1661 – 1676 osmanit saavuttivat merivoiton Venetsiasta, joka joutui luovuttamaan Kreetan turkkilaisille. Väliaikaisesti saavutettiin voittoja Venäjältä ja Puolasta, jotka joutuivat luovuttamaan suuria alueita Ukrainasta. Nämä alueet turkkilaiset menettivät vuonna 1681. Vuonna 1683 turkkilaiset tunkeutuivat taas Euroopan sydämeen. Wieniä piiritettiin viimeisen kerran.

Turkkilaisten hyökyaalto murtui, ja Eurooppa aloitti suuren vastahyökkäyksen turkkilaisia vastaan. Habsburgit karkottivat turkkilaiset Unkarista. Venetsialaiset valloittivat kreikkalaisen Peloponnesoksen. Nyt turkkilaiset kaipasivat rauhaa. Karlowitzissa Tonavan varrella vuonna 1699 pidetyn kansainvälisen kongressin jälkeen tunnustettiin suurin osa Euroopan vastahyökkäyksen tuloksista. Turkkilaisten kärsimät laajat aluemenetykset, Habsburgien vahvistuminen itään päin ja Venäjän ilmaantumisen turkkilaisten vaaralliseksi viholliseksi tekivät kaikki yhdessä tästä sopimuksesta merkittävän virstanpylvään.

Osmanien uhka Länsi-Euroopalle 1300-luvulta lähtien muodostui ristiretkien sijaan uudeksi kristikuntaa yhdistävä tekijäksi. Turkki oli nyt heikentynvä valta, jonka mahdollisesta hajoamisesta ja jakamisesta Euroopan valtiot saattoi-

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

*Krimin sodan tyrskyt (1853–1856) ravis-
telivat myös Suomea,
kun ”engelsmanni”
[ja fransmanni] seilas
Suomemme rannoil-
la”. Laulu ”Oolannin
sota” kertoo: ”Ja se oli
vihollisen meininki, että
ampua murskaks
se fästinki” – venäläis-
ten vielä keskeneräinen
Bomarsundin linnoi-
tus Ahvenanmaalla.
Näin tapahtui v. 1854.
Rauniot ovat suosittu
matkailukohde.*

vat kiistellä ja käydä neuvotteluja.

Jos jotain hyvää (?) voitaisiin sanoa turkkilaisten ajasta Euroopassa, niin se lienee kahvi. Kahvipensas on kotoisin Etiopiasta. Sen vakinainen viljely on arabien ansiota. Arabiassa ja Persiassa syntyivät ensimmäiset julkiset kahvilat, ja sieltä turkkilaiset omaksuivat kahvinjuonnin. Ensimmäinen kahvila Konstantinopolissa avattiin vuonna 1554. Wienissä ensimmäinen kahvila avattiin vuonna 1683, samana vuonna, jolloin turkkilaiset lyötiin. Lontooseen kahvi saapui Arabian Mokasta 1652, jolloin kreikkalainen Rossie perusti ensimmäisen kahvilan.

Euroopan sairias mies

Sulttaanien Mahmud II (1808–39) ja Abdulmecid I (1839–61) hallitusaikana toimitettiin uudistuksia. Armeija järjestettiin uudelleen, perustettiin ensimmäinen turkinkielinen sanomalehti, saatiin aikaan koulu-uudistus ja kunnallista hallintoa laajennettiin.

Mahmudin hallituskaudella tapahtui selkkauksia kreikkalaisten taholta. Se johti loppujen lopuksi Kreikan vapausotaan (1821–29), joka onnistuessaan merkitsi erityisen voimakasta takaiskua

osmaneille. Venäjän, Ison-Britannian ja Ranskan puuttuessa sotaan osmanien laivasto lyötiin Navarinon meritaistelussa 1827. Venäjän tsaari Nikolai I julisti: ”Meillä on sairas mies käsissämme – vaikeasti sairas. Olisi suuri onnettomuus, jos hän jonakin päivänä livahdaisi käsistämme, erityisesti ennen kuin tarvittavat toimet on saatu päätökseen.” Näillä sanoilla tsaari osoitti, että Venäjän mielenkiinto osmanien alueita kohtaan oli kaikkea muuta kuin kadonnut. Venäjän tavoitteet ilmenivät Krimin sodassa (1853–56). Sen päätyttyä helmikuussa 1856 Mustameri, Tonava ja Salmet [Dardanellit, Bospori] julistettiin puolueettomiksi alueiksi. Sota oli tuonut Turkille suuria raskautuksia ja sodan aikaansaamat pakolaiset aiheuttivat lisähajaannusta valtakunnassa.

Sulttaani Abdulhamid II (1876–1909) nousi valtaistuimelle 34-vuotiaana. Hän oli itse keskeisenä tekijänä kehityksessä, joka johti sulttaanivallan lakkauttamiseen. Abdulhamid joutui pian konfliktiin Venäjän kanssa, joka julisti sodan 24. huhtikuuta 1877 hyökäten yhtä aikaa sekä Euroopassa että Kaukasuksella. Englanti sivustakasojana otti kantaa voimakkaasti, joten Venäjä lopetti etenemi-

sensä. Sen sijaan Venäjä asetti Turkille sellaisia ehtoja, että ne tosiasiaassa ha-jottivat Osmanien valtakunnan Euroop-passa. Tämä sota päättyi heinäkuussa 1878 Berliinin sopimukseen. Sodan seu-rauksena nationalistinen toiminta kasvoi sekä Bulgariassa että Albaniassa. Näille kansoille avautui mahdollisuus vapautua Osmanien ikeestä.

Myös idässä, Armeniassa, esiintyi na-tionalistista toimintaa, joka kulminoitui mellakoihin kesällä 1894. Turkin soti-laat ajoivat vuorille vetäytyviä armenia-laisia takaa ja teurastivat kaikki kiinni saamansa armenialaiset. Tämä verilöyly sai aikaan suurvaltojen väliintulon, mut-ta mihinkään jatkotoimiin ei ryhdytty. Armenialaisten kamppailu sulautui suu-rempaan poliittiseen konfliktiin, joka johti myöhemmin sulttaanin syöksemi-seen vallasta.

Abdulhamidin ”armenialaisongel-mien” lisäksi tulivat muissa valtakun-nan osissa tapahtuneet aluemenetykset. Tunisia menetettiin Ranskalle vuonna 1881, ja Englanti miehitti Egyptin 1882. Kreikka sai uusia alueita Thessaliassa. Makedoniakin oli tänä aikana useiden valtioiden kiistakapulana.

Tämä kehitys loi olosuhteet liberaa-lien opposition nousulle, joka aikanaan tapahtui nuorturkkilaisten nimellä tun-netun ryhmän muodossa. Heidän pää-tarkoituksena oli parantaa hallitusta, ei korvata sitä. Maassa toteutettiin monia uudistuksia, mutta toiveet paremmasta saivat iskun lokakuussa 1908, kun Bos-nia-Herzegovina liitettiin Itävaltaan ja Kreeta Kreikkaan.

Kaksi nuorturkkilaisten ryhmään kuuluvaa upseeria, Mahmud Shevket Pasha ja Mustafa Kemal, marssivat ar-meijan etunenässä Istanbuliin. Heitä oli vastassa suuri joukko parlamentin edus-tajia, ja silloin sovittiin sulttaanin viral-tapanosta. Sotalaki otettiin käyttöön 24 huhtikuuta 1909, ja kolme päivää myö-hemmin Amdulhamid lähetettiin junalla

Köyhään armenialais-perheeseen Georgian Tbilisissä syntynyt sä-veltäjä Aram Hatu-turjan (1903-1978) vai-kutti Neuvostoliitossa, mutta käytti paljon ai-neksia armenialaisesta kansanmusiikista teok-sissaan, joista tutuim-pia lienee ”Miekkatanssi” baletista Ga-jane. Armenian kansallishymni on myös hänen käsialaansa, samoin huomattava määrä elokuvamusiiikkia.

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

Salonikiin. Sulttaanin valta oli päätty-nyt. Vuosina 1912-13 käydyt Balkanin sodat, jotka johtuivat Itävallan suoritta-masta Bosnia-Herzegovinan valtaukses-ta, alkoivat huonoissa merkeissä Turkin kannalta. Se menetti kaikki euroopan-puoleiset alueensa albanialaisille, kreik-kalaisille ja serbeille. Bulgarialaiset ete-nivät Adrianopolin (Edirnen) porteille saakka. Lisäksi Italia miehitti Tripolin ja Dodekanesian...
– *Eero Toivonen*

Ensi numerossa mm. Sionismi

Armenian valtion vaakunassa on Ararat-vuori ja Nooan arkki.

Oletettu arkin paikka sijaitsee nykyisin Turkin puolella. Armenia on yksi maailman vanhimpia kristillisiä kulttuureja. Varhaisimmat kirkot ovat 300-luvulta. Pääkaupungis-sa, Jerevanissa, sijaitsee kansanmurhaa esittelevä museo. Turkki ei tosin vielä-kään tunnusta kyseessä olleen kansan-murhan. Maiden välillä ei ole diplo-maattisia suhteita, eivätkä armenialaiset anna tunnustusta turkkilaisille näiden tuomasta kahvikulttuurista, vaikka naut-tivatkin siitä täysin siemauksin...

Lähde: internet.Armenia ym.

KUVA: RIIKKA JÄÄSKELÄINEN

*Kasvun ihmettä murtuneessa muurissa.
Kuva Samoksen saarelta Kreikasta.*

Jumalan valtakunnan siemen minussa?

Maaperä rosainen, kasvualusta kyseenalainen, mahdottomalta vaikuttava, todennäköisyys kasvun ihmeeseen ole-maton... Jumalan valtakunta on ihmeellinen. Se ulottuu sinnekin, mihin ihminen omaan tietoihinsa nojaten ei uskoisi sen yltyvän.

Raamattu julistaa vapautusta. Jumalan valtakunta on kylväjän kylvämä siemen, itsestään orastava ja kasvava. Kylväjä tosin ei tiedä, miten se on mahdollista. Maa vain tuottaa sadon itses-tään (Mark 4:26-28). Kasvua ei voi edis-tää, hoputtaa; orasta ei voi vetää esiin. Voi vain kärsivällisesti odottaa.

Kristus, kylväjä, on aloitteentekijä, voiman antaja, kasvun antaja. Mikä tehtävä jää maaperälle? Olla avoin ja vastaanottavainen, ottaa esteettömästi vastaan kylväjän kylvämä siemen.

Tule, Kristus, ja muokkaa maaperämme. Anna kivikkomme ja rosoisuutemme olla sinun valtakuntasi kasvualustana.
– Riikka Jääskeläinen

Uudispelto

”Mies lähti kylvämään.
Ja kun hän kylvi,
osa siemenistä...
putosi ohdakkeisiin,
ja ohdakkeet kasvoivat
ja tukahduttivat oraan”
(Matt. 13:3,7).

”Kylvö ohdakkeisiin
tarkoittaa ihmistä,
joka kuulee sanan
mutta jossa sana ei
tuota satoa, koska
tämän maailman huolet
ja rikkauden viettelys
tukahduttavat sen”
(Matt. 13:22).

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

”Raivatkaa itsellenne uudispelto! Älkää kylväkö enää or-jantappuroiden sekaan. Ympärileikatkaa itsenne Herralle kuuluviksi, ympärileikatkaa sydämenne” (Jer. 4:3).

KUVA: TIMO KOLJONEN

Maamme-laulun alkutahdit Paciuksen hautakivessä Hietaniemen hautausmaalla.

Maahanmuuttajan perintö Suomelle – ja perintö, jota hän vielä odottaa

”On puhdas sattuma, että saksalainen viulisti ja säveltäjä **Fredrik Pacius** (1809-1891) päätyi Suomeen ja että hän sittemmin sai arvonimen ’suomalaisen musiikin isä’. Pacius tunnetaan tietenkin Maamme-laulusta, mutta hän myös sävelsi ensimmäisen suomalaisen oopperan *Kaarle-kuninkaan metsästys*. - - Vain 26-vuotias maahanmuuttaja tarttui valta-vaan haasteeseen: hän loi suomalaisen musiikkikulttuurin perustan.”*

Sibelius lausui vanhoilla päivillään Paciuksen tyttärentyttarelle, Maria Collan-Beaurainille: ”Kaikki mitä me muusikot nyt teemme täällä, rakentuu Fredrik Paciuksen elämäntyölle”.

25-vuotias hampurilainen viulisti, Fredrik Pacius, oli soittanut jo kuusi vuotta menestyksellisesti Tukholman kuninkaallisessa hovikapellissa, kun hän sai yllättäen kutsun Suomeen Keisarikunnan Aleksanterin yliopiston musiikinopettajaksi. Samalla koko muikin musiikkielämä Helsingissä lankesi hänen vastuulleen.

Hän aloitti työnsä Helsingissä 1835, jolloin elettiin suurta kansallisen heräämisen aikaa. Hän toimi ja vaikutti suurten suomalaisnimien – Lönnrot, Runeberg, Snellman, Topelius – rinnalla

*) Matti Vainio, *Pacius – Suomalaisen musiikin isä*, Jyväskylä, 2009, takakansi. Tästä kirjasta ovat myös tämän artikkelin muut asiatiedot ja lainaukset.

KUVA: TIMO KOLJONEN

Fredrik Pacius. Emil Wikströmin veistos, paljastettu 1895. Sijaitsee Helsingin Kaisaniemessä.

tavalla, joka oikeuttaa hänet kuulumaan tasavertaisena heidän joukkoonsa suomalaisuuden vahvistajana.

Se merkitsi myös ankaraa taistelua saada musiikille sille kuuluva asema kulttuurissa. Itsepintaisena miehenä hän ei hevin luovuttanut. Kun hän halusi yliopiston promootioihin musiikkia, yliopiston rehtori oli Paciuksen itsepintaisuuteen tuskastuneena ärähtänyt: ”Herra Pacius, koettakaa nyt ymmärtää, että juhlassa pidetään neljä puhetta ja yksi saarna, jolloin ei jää tilaa musiikille!” Pacius vetosi ylemmälle taholle ja sai tahtonsa toteutettua, olihan sentään yliopiston 200-vuotisjuhlat 1840.

Hän eli mielestään rikkaan ja onnellisen elämän Nina-puolisonsa kanssa Suomessa. ”Puhutaan paljon paremmasta elämästä tämän nykyisen jälkeen. En

oikein voi ymmärtää oikeutusta tällaiseen uskoon. Omalta osaltani olen nauttinut tässä elämässä kaikesta kauniista ja hyvästä niin suurena määrin, että miksi enää vaatia parempaa tulevassa? Musiikin mahtavasta vaikutuksesta elämäni en puhu sen kummempaa. Kokemani elämykset tuntee vain Jumala. - - Entä ne kaikki merkittävät ihmiset, joiden kanssa olen elämäni aikana joutunut tekemisiin - -. Kuinka siis minä, tavallinen kuolevainen, enää enempää voisin pyytää?”

Laajassa ja hienossa Pacius-elämäkerassaan (*Pacius – Suomalaisen musiikin isä*) Matti Vainio kirjoittaa: ”Pacius oli lapsesta saakka opetettu jumalaapelkääväksi, ja uskonnolla oli ollut hänen lapsuudenkodissaan ja myös sen jälkeisessä omassa kodissa merkittävä asema.” Vainio lisää: ”Paciuksen tiedetään vanhoilla päivillään keskittyneen paljolti uskonnolliseen kirjallisuuteen. - - Hänen ajatuksensa loppuaikoina askartelivat usein kuolemassa ja mahdollisessa kuoleman jälkeisessä elämässä, mihin hän yhtenä päivänä uskoi ja toisena ei”.

Epäilyt vaihtuivat kuitenkin myös varmuudeksi, joka ilmenee hänen runoissaan.

*Din är jag, din i evighet,
 Mig grafen ej förskräcker,
 Ty inom kort, o Gud, jag vet
 Du åter mig uppväcker.
 Var du min Gud intill min död,
 Den klippa som jag bygga på,
 Till dess jag frälst ur synd och nöd
 Ditt anlete skall skåda få.***

Fredrik Paciuksen syntymästä on kulu-
 nut tänä vuonna 200 vuotta ja sen joh-
 dosta kävin Helsingin Hietaniemessä hä-
 nen haudallaan. Onko hän unohtumassa?
 Jäkälä ja sammal vaanivat hautakiven
 kullattuja ”Maamme”-laulun alkutah-
 teja. Pieni, valkoinen, hiekkään painet-
 tu hoito-ohjekortti kertoi, että haudan

hiekkahoito jatkuu vuoteen 9999. Uskon
 kuitenkin, että uusi kevät, johon myös
 Topelius uskoi, saapuu nopeammin.
 Sakari (Zachris) Topelius, joka oli ollut
 Paciuksen läheinen ystävä yli 50 vuotta,
 kirjoitti tälle viimeiseksi syntymäpäivä-
 onnittelevaan: ”Ojennan sinulle käteni
 yli jäätävän talven - - ja yli hauraan
 vanhuuden. Mutta jumalankiitos: niiden
 kummankin jälkeen seuraa uusi kevät!
 Suuret kiitokset sinulle siitä kaikesta
 kauniista ja jalosta, jota olet Suomelle
 laulanut.”
 – Joel Niininen

KUVA: TIMO KOLONEN

”Toimikaa sen kaupungin parhaaksi, johon minä olen teidät siirtänyt. Rukoilkaa sen puolesta Herraa, sillä sen menestys on teidänkin menestyksenne” (Jer. 29:7). Sibelius arvioi aikanaan, että koko Suomen musiikkikulttuuri rakentui Paciuksen elämäntyölle. Kunnioitettava panos siirtolaiselta ei vain yhden kaupungin, vaan kokonaisen kansakunnan hyväksi. Voidaanko meistä kristittyinä/adventisteina sanoa samaa?

***) Vap. suom.: Olen sinun, ikuisesti sinun, hauta ei minua kauhistuta, sillä kohta, oi Jumala, herätät minut eloon jälleen. Ole Jumalani kuolemaani asti, kallio, jolle rakentaa, kunnes synnistä ja hädästä lunastettuna saan katsella kasvojesi.
 –SM

Sadepisarain saarna

Ajatukseni kulkeutuvat aikojen aamuun. Minkälaista olisi ollut elää silloin, kun ei yhtään sadepisaraa pudonnut alas taivaasta, vaan maasta kumpusi vettä kas-tellen maan pinnan (1 Moos 2:6)? Oliko silloin ainainen auringonpaiste, vai vael-sivatko valkoiset pilvet kuin pehmeät pumpuolipurjeet avaruuden rannatto-massa sinessä?

Joka tapauksessa luonto oli Eedenin kaltainen. Mutta yksi suuri ’mutta’ pilasi kaiken: ihminen suostui kuuntelemaan ja uskomaan vanhan käärmeen valheita. Sen seurauksena, kuten tiedämme, koko ihmiskunta – Nooan perhettä kukuun-ottamatta – syöksyi onnettomuuteen, vedenpaisumukseen, jonka jäljet kiistä-mättä näemme vielä tänäkin päivänä.

Nyt kuivuuden kirous kalvaa maata milloin missäkin päin maailmaa, kun taas toisin paikoin sataa tulvimalla tuot-taen paljon tuhoa.

Monenlaista sadetta

On tihkusadetta, ukkossadetta, rankka-sadetta, kaatosadetta, ties minkä nimistä sadetta. Kaikki kasvillisuus on riippu-vaista sateista. Niin myös hengellisessä mielessä.

Sade on usein Pyhän Hengen ver-tauskuvana. Olemme kuin kuiva maa ja

tarvitsemme Pyhän Hengen sadetta joka päivä. Elämme joko hyvän tai pahan hengen alaisuudessa. Kolmatta vaihto-ehtoa ei ole.

Raamattu on täynnä kertomuksia Ju-malan Hengen johdossa olevista hen-kilöistä, miehistä ja naisista. He kaikki olivat vajavaisia kuten mekin, mutta lan-keemuksensa anteeksi saaneina he olivat Herran Hengen johdossa.

Ylösousemuksensa jälkeen Jeesus lupasi lähettää seuraajilleen Puolustajan, Pyhän Hengen, muistuttamaan hänestä ja opettamaan tietä taivaaseen. Opetus-lapset olivat yhdessä koolla yläsalissa. He pyysivät anteeksi toisiltaan. Sopuisa rakkaus vallitsi heidän keskuudessaan, kun he rukoilivat luvattua siunausta. Ja se tuli valtavalla voimalla: tuhannet kääntyivät.

Meillekin on luvattu ehtoosade siunauksineen. Olemmeko valmistuneet sitä vastaanottamaan? Täytyykö sydä-memme nöyryyden ja rakkauden hengel-lä kaikkia kohtaan? Silloin taivas vastaa rukouksiimme. Olkoon pyyntömme:

Henkesi täyteys, elämä uus,

sieluuni antaos ja ikuisuus.

Huuto ja kaikuvi, ylkämme saapuvi,

lamppumme sammuvi, suo armo uus...

Herra **haluaa** antaa meille sateensa siu-nauksen!
– Ilmi Viljalehto

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

”Alkumeri peitti maan kokonaan --, mutta sinä käskit vesiä ja ne pakenivat--. Sinä asetit rajat, joita vedet eivät ylitä, eivätkä ne enää palaa peittämään maata” (Ps. 104:6-9). Alkumeren ankkojako, kun vedet näyttävät peittävän maan kokonaan?

KUVA: ARON PELTONEN

”Ja Herran kirkkkaus on oleva kattona kaiken yllä. Se on oleva kuin maja, joka varjelee päivän helteeltä ja suojaa sateen ryöppyjä vastaan” (Jes. 4:5-6).

”Sinä olit turvapaikka heikolle, pakopaikka kurjalle vaikeuksien aikana, suoja rankkasateessa, varjo helteen tullen.

Sillä väkivaltaisten mieli on kuin talvinen rankkadade, kuin helle autiomaassa. Vihollisen kerskailun sinä vaiennat. Niin kuin helle pilven varjostaessa, niin vaimee väkivaltaisten voittolaulu” (Jes. 25:4-5).

”Sinun kimaltava aamukasteesi virvoittaa maan, ja niin maa palauttaa kuolleet elämään” (Jes. 26:19).

Kesähaaste: Mikä on sinun mielestäsi Raamatun iki-ihanin vesiteksti? Kerro, miksi!

Oolannin sodan näyttämö, Bomarsund, sijaitsee Ahvenanmaalla Sundin kunnassa. Sundin kirkko on Johannes Kastajalle pyhitetty. Sinne v. 1672 hankitut urut olivat Ahvenanmaan ensimmäiset ja toiset koko Suomessa. Kirkon triumfikrusifiksi (5,07 m) on nähtävyyys. Kuvan urut Melkin luostarista Itävallasta.

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Ylistystä

Ylistystä urut pauhaa, kiitosvirttä kannel soi
Hänelle, ken tarjoo rauhaa, joka meidät tänne loi.

Herra sanallaan loi taivaat, auringot ja tähdet, kuut.
Hänellä on kaikki valta, luotuja on kaikki muut.

Ihmiset vain kinaa siitä, mistä kaikki tullut on.
Herran sana kun ei riitä, uskohan on mahdoton.

Kehitys on viisautta, alkulima häämöttää.
Tietoa kun saadaan uutta, kaikki pulmat selkiää.

Herra nauraa ihmisille, oppineille tämän maan,
viisauteensa eksyneille – kompastuvat kulkeissaan.

Heille kun ei Sana riitä, jota päivin tarjotaan.
Eivät saa he mitään siitä, pelkkää pimeyttä vaan.

Ylistystä urut pauhaa, kiitosvirttä kannel soi
Herralle, ken tarjoo rauhaa, joka meidät tänne loi.

– Teuvo Pärlesten

Arvoituksia

Paino: 6 kg

Paksuus: 42 cm

Sivuja: 1486

Painettu: 1642

Painopaikka: Tukholma

Mikä se on?

”BIBLIA, SE ON COCO PYHÄ
RAAMATTU SUOMEXI”

Nähtävissä:

Kainuun museo

Asemakatu 4, Kajaani

10/6-30/8 2009

KIRKKO KAINUUSSA

450 VUOTTA -näyttely

(Lähde: netti-Kainuun Sanomat,
9.6.2009)

Laatan koko: 0,5 mm²

Materiaali: pii, kulta

Merkkejä: n. 1 miljoona

Yhden kirjaimen

leveys ja korkeus:

noin 300 nanometriä

Viivan leveys: 40 nanometriä

Informaatioitiheys:

noin 110 megatavua/mm²

Mikä se on?

KOKO VANHA TESTAMENTTI
HEPREAKSI. Tämä nano-Raamattu on maailman pienin ei-elektroninen Raamatun tai sen merkittävän osan versio, kehitetty Ohad Zoharin johdolla Haifan teknisen korkeakoulun nanotekniikan tiedekunnassa. Mutta miten sitä luetaan? 10000-kertaiseksi suurentamallaan kun kirjaimen kooksi ei saada enempää kuin 3 mm...

1 mm = 1 000 000 nanometriä (nm)

(Lähde: *Tekniika ja Talous*
2.1.2008; netistä 16.6.2009)

Rauhaa Ruotsille

16.6.2009 Ruotsin valtiopäivät päätti äänin 153-150 lakkauttaa vuodesta 1901 voimassa olleen yleisen asevelvollisuuden rauhan aikana. 63 % kansasta olisi halunnut sen säilyttää. Asevelvollisuus korvataan 1.7.2010 lähtien täysin vapaaehtoisella kolmen kk:n peruskoulutuksella, josta voi halutesaan hakea jatkoon.

Toteutuuko Ruotsissa kenties Jes. 9:4: ”Ja kaikki taistelukenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrimat vaatteet poltetaan?”

Koska vain noin 12 % ikäluokastaan on viime aikoina käynyt ”intin”, näyttää 88 % asevelvollisuusikäistä jo ”murskanneen” ”ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan” (Jes. 9:3).

Tavoitteena on 50000 sotilaan ammattiarmeija

KUVA: ARAAM MAKIVIERIKKO

Kun lännessä on NATO-Norja, idässä Suomi ja etelässä EU, Ruotsin armeija joutaakin ilmeisesti oman maan sijasta koko muun maailman rauhaa turvaamaan?

vuoteen 2014 mennessä. Miten rekrytointi tapahtuu, ei vielä tiedetä.

Raamattu ei anna kovin hyvää kuvaa palkkapaimenista. Mitenhän palkka-armeija puolustaa maataan? Sopii toivoa rauhaa Ruotsille, kuten koko maailmalle. – SM

Lähteet: nettiSVT, FNB 16.6.2009

Emilia Becker, yo vm -09

KUVA: ARAAM MAKIVIERIKKO

Elämässä taitekohta, muutoksia, uusia haasteita?

**ÄLÄ PELKÄÄ
Juuri Sinulle on lahja:**

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Betelgeuzen päivät luetut?

Betelgeuze, Orionin tähdistön punainen jättiläinen (kooltaan 600-, kirkkaudeltaan 10000-kertainen aurinkoon verrattuna), on vuodesta 1993 lähtien jatkuvasti kutistunut. Muutos (15 %) on tiedemiehille arvoitus. Se ei ole normaalin vaihtelun rajoissa. Kutistumisen uskotaan ennakoivan räjähdystä supernovaksi. Joidenkin mukaan se voisi tapahtua jo tulevalla vuosisadalla. Uskotaan, että räjähdysten aiheuttama valoilmio tultaisiin näkemään paljaalla silmälläkin, vaikka etäisyys maasta on n. 600 valovuotta.* Omaan aurinkoomme on matkaa 8,3 valominuuttia...

Jumalan Poika on ”läpi taivasten kulkenut” (Hepr 4:14). Mistä, minne ja millä vauhdilla? Viestintänopeudesta sanotaan: ”Hän lähettää käskynsä maan päälle, hetkessä saapuu hänen sanansa perille”

valovuosi = matka jonka valo kulkee vuoden aikana ≈ 9 460 550 472 580 km
600 valovuotta ≈ 5 676 330 283 548 000 km

Tiede käyttää valovuoden sijasta mittaa nimeltä **'parsek'** tai 'parsekki' (lyh. pc).
1 parsek(ki), ≈ n. 3,26 valovuotta, 1 valovuosi ≈ n. 0,307 parsek(k)ia

(Ps. 147:15). Jo nyt on vaikea löytää mittayksiköitä fysiikan ilmiöiden kuvaamiseen, skaalat ovat niin äärettömän suuria. Millä lux-mitalla ilmaistaan sitä loistoa, kun hän tulee ”suuressa voimassaan ja kirkkaudessaan” (Matt. 24:30) ja ”isänsä kirkkaudessa pyhien enkeliensä kanssa” (Mark. 8:38)? ”Kaikki ihmiset näkevät hänet” (Ilm. 1:7). Ihmeellisintä on, että hän ei häpeä tunnustaa meitä ystävikseen, jos me tunnustamme hänet ystäväksemme nyt.

Tähtijättiläiset sammuvat. ”Ne kuluvat loppuun kuin vaate, sinä vaihdat niitä kuin vaatekertaa, ja ne vaihtuvat uusiin” (Ps. 102:26-27). Lähin uusien tähtien ”synnytyssali” on Orionin tähtisumu (1500 valovuoden päässä). Jeesuksen yhteydessä ”tie -- kirkastuu kirkastumistaan” (San. 4:18). – SM

*) Lähde: ”Mysteriöser schrumpfer Stern”, *Focus online*, 10.6.2009).

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

”Piti harakka puhetta vierailleen:”*Tilapäinen ihan on pesä...tein kiireiseen... mut annas, kun on kesä--.* Moni aikoi ja aikoi kartanon – sai valmiiksi harakanpesän!”
(Lauri Pohjanpää)

Keinutuolikristillisyyttä

Toteuttaako mehiläinen rhododendronin keinutuoliin istahtaessaan itseään, vai suorittaako se jotain työlästä velvollisuutta? Entä jos hyöty onkin molemminpuolista? Sana lupaa: ”Joka toisia ruokii, syö itse kyllin, joka tarjoaa vettä, saa itse juoda” (San. 11:25). Koskeekohan se myös mettä? Entä Sanan maitoa?

Rakentaja

Väheksymättä harakan rakennustaitoja kannattaa joskus kysyä: Mistä rakennan elämäni pesää? ”Rakennetaanpa...kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista, aikaan tulee ilmi, mitä kukin on saanut aikaan” (1 Kor. 3:12-15). Tiesithän, että on rakennusmateriaalia, joka ”ei koskaan katoa” (1 Kor. 13:8), ja huippuarkkitehtuuria, johon kannattaa panostaa (1 Kor. 3:16,17). Olet jotakin ikuisiksi aiottua! – SM

KUVA: HAGSTRÖM

*”Tulkaa minun luokseni, kaikki
te työn ja kuormien uuvuttamat.*

Minä annan teille levon”

– Matt. 11:28

*Tuulikin
kodissa
enkelit
viihtyvät.
Siksiköhän,
kun tuntevat
olevansa
kaltaistensa
asukkaiden
seurassa...?*

Enkeleiden keräilijä

Kuka olet ja mistä tulet?

Olen Tuulikki Hagström, tuore eläkeläinen. Tulen 10-lapsisesta perheestä, joista lapsista on jäljellä enää vain puolet. Isäni nukkui pois 1981 ja äitini 1994. Vuodesta 1977 asuinpaikkani on ollut Tullinge. Alunperin olen lähtöisin Pohjanmaalta, Lapualta. Ruotsiin tulin 1964 työn perään ja kieltä oppiakseni.

Mikä olet koulutukseltasi ja mitä teet työksesi?

Kansakoulua olen käynyt 7,5 vuotta, lastenhoitajan koulutus on vuodelta 1980-81, lähihoitajan tutkinto vuodelta 2006. Hoitoalalla olen työskennellyt vuodesta 1965, noin 15 vuotta kaikenkaikkiaan. Lastenhoitajana olen toiminut 33 vuotta. Nykyisin työskentelen puoliaikaisena kotiavustajana Huddingen kunnassa.

Miten adventtiseurakunta liittyy elämäsi?

Adventtiseurakunnan olen tuntenut lapsesta saakka. Olin 10-vuotias, kun sanoma tuli Lapualle ja äitini liittyi advent-

tiseurakuntaan. Harhailtuani maailman teillä 10 vuotta liityin täällä Ruotsissa seurakuntaan 1972. Tunnen seurakunnan kodikseni, ja se luo turvallisuutta.

Olet poikkeuksellisen usein joutunut ”käsirysyn” surun ja kuoleman kanssa saattaessasi monia ihmisiä rajan taakse. Miten olet sen kokenut?

Jo työssäni olen joutunut kosketuksiin kuoleman kanssa saattohoitajana, mutta viime vuosina olen menettänyt kolme sisartani syöpäsairauksiin. Helppoa se ei ole ollut, mutta ihmeellisesti on voimia tullut aina sitä mukaa kuin niitä on tarvinnut.

Työssäni sattui viimeksi lokakuussa 2008 tapaus, jolloin potilas kuoli käsiini. Sain olla hänelle viimeinen henkilö tässä elämässä. Omaiset ilmaisivat ilonsa siitä, että juuri minä olin ollut heidän isänsä luona, koska he tiesivät meidän olleen hyviä ystäviä. Kokemus oli järisyttävä sinänsä, mutta kiitän taivaan Isää siitä, että saatoin pysyä rauhallisena, kunnes kaikki oli ohitse.

Miten selviytyä, miten latautua aina uuteen suruun edellisestä tuskin toivuttuaan?

Ainoastaan Herran vahvan käden kan-

KUVA: HAGSTRÖM

Tuulikki Hagström, Tukholman suomalaisen adventtiseurakunnan sihteeri, jumalanpalvelusten johtaja, lauluryhmän jäsen, tarjoilujen järjestäjä, autokuski, uskollinen läsnäolija kirkossa, ”käsityöläinen”, joka pitää tutut ja tuttujen tutut myssyissä, lapasissa ja lukunutuissa sekä lapset pehmoleluissa jouluisin ja merkkipäivinä...

Tämä enkeleitä keräilevä ”maailman paras äiti” (kuten kuopukselta saadussa lahjamukissa lukee) ei tunne käsitettä eläkeläinen – ainakaan kun on kyse Hjälpaktionista (Sympatia) tai muista tempauksista hyvien asioiden puolesta...

tamana, ystävien tuella ja paljon rukouksella. Kaikkien murheitteni keskellä olen usein muistellut Valitusvirsiä tekstiä 3:31-33 siitä, että vaikka Herra antaa surujen ja murheiden kohdata ihmistä, hän ei hylkää. Hänen laupeutensa ja armahtavaisuutensa on suuri, eikä Hän iloitse siitä, että Hänen täytyy antaa meidän kokea vaikeitakin asioita.

Mikä sinulle tuottaa aitoa iloa?

Viisi lastenlasta, ja se, että Herran lahjana saan olla terve ja että voin omalta osaltani hoitaa tehtäviä seurakunnassa – ja joskus yllättää ystäviäni jollakin tekemälläni käsityöllä.
–TH/ SM

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO

*”Varjella...”
Minuakin?
Ihan missä ikinä kuljen?*

KUVA: HAGSTRÖM

Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet” (Ps. 91:4, 11-12).

KUVA: S. MAKIVIERIKKO

Elämä jättää meidät joskus siipirikon linnun laiturille toisten – vahvojen ja terveiden – lentäessä kauas horisontin taa. Vainko siten opimme syvemmin kaikkein todellisinta kaipaamaan?

Jumala on hyvä

Olen koko uskossa oloajan saanut kokea, että meillä on ihmeellinen Jumala. Hän on kaikkivoipa, rakastava ja auttava. Joskus, kun jotain ikävää tapahtuu, voimme kysellä: Miksi Herra sallii tämän tapahtua? Myöhemmin kuitenkin huomaa, että se oli Jumalan suunnitelmiin kuuluva kokemus meidän parhaaksemme. Isä tietää kaiken ja ohjaa elämäämme ajatellen ennen kaikkea ikuista parastamme.

Noin 3,5 vuotta sitten kaaduin, ja vasen lonkkani särkyi. Leikkauksen jälkeä huomasin, ettei kaikki ollut hyvin. Jokin teki kipeää reidessäni. Lääkärit eivät nähneet röntgenkuvissa mitään erikoista. Niin sain kärsiä 22 kuukautta turhaan. Erään kirurgin vastaanotolla sitten todettiin, että kyllä siellä oli jotakin liikkuvaa. Raudat otettiin pois ja hankaaminen loppui. Mutta kun olin 22 kk nukkunut oikean reiden päällä, jouduin sen

seurausten vuoksi uuteen leikkaukseen.

Odotellessani sitä kahdeksan kuukauden ajan jouduin olemaan paljon vuoteessa. Luin hengellistä kirjallisuutta, erikoisesti Ellen G. Whiten kirjoja, jotka antoivat ohjeita uskonelämän vahvistamiseen, luonteen muutokseen ja Jumalan tahdon tekemiseen. Jeesus tuntui olevan lähellä henkensä välityksellä. Koin iloa ja rauhaa mielessäni.

Talvella 2008 Jumala alkoi puhua minulle, että kirjoittaisin kokemuksistani ja Jumalan johduksesta elämässäni. Se voisi ehkä rohkaista toisia kääntymään Jumalan puoleen ja löytämään Jeesuksen vahtaajakseen.

Olen eläkeläinen eivätkä tuloni ole suuret, joten hiukan epäröin, pystyisinkö maksamaan muiden menojeni rinnalla painokustannukset. Päätin luottaa Jumalaan ja aloin valmistaa kirjotuksiani painokuntoon. Nyt olen saanut painosta 300 kpl erän. Yli 100

kpl olen jakanut ilmaiseksi sukulaisilleni ja tuttavilleni tutustumista varten. Jumalan työhön uhraaminen ei jää meidän vahingoksemme, sillä hän tulee siunamaan sen takaisin monella tavalla.

Olen rukoillut herätystä koko maailmaan, mutta erikoisesti Ruotsiin ja Suomeen. Olisiko Jumalan suunnitelma tämän kirjasen avulla herättää ihmisiä ajattelemaan tulevaisuuttaan ja iankaikkista elämää? Jumalalta sain idean laittaa kirjan nimeksi *Oletko valinnut oikein?* ja herätteen takakanen lauseeseen ”Jokainen eletty päivä vie meitä lähemmäksi ikuisuutta.”

Kirja on tehty Jumalan silmien alla. Kaikki kunnia kuuluu rakastavalle Jeesukselle, joka haluaa pelastaa jokaisen ihmisen. Nyt, kun on hyvä aika, meidän on uhrattava sielujen pelastamiseksi. Itse olen vähentänyt menoja ja yritän tulla vähemmällä toimeen, että Jumalan työhön jäisi enemmän rahaa.

Rukoilkaamme, että Herra poistaisi esteet, niin että Jumala meidänkin kauttamme voisi johtaa toisia pelastukseen. Luonteenme kaipaa uudistusta. Jeesuksen kaltainen luonne ja rakkaus hukkuviin ihmisiin tulisi olla aktiivisempaa meissä. Ottakaamme sielujen pelastus jokapäiväiseksi rukousaiheeksemme. – *Vieno Piironen*

Tiedoksenne 2009

Heinäkuussa sanantutkistelu normaalisti klo 10, ei saarnaa. Voit osallistua jumalanpalvelukseen ruotsalaisella puolella. Elokuussa paluu vakioon.

Muistathan myös erikoisohjelmat:

- 27/6 Ruotsin ”vuosijuhlat” Ekebyholmissa
11/7 Päiväretki Ahvenanmaalle
Lähtö City Terminaalista klo 7.10
Paluu City Terminaaliin n. klo 21.00
Jumalanpalvelus Maarianhaminassa
Ålandsv. 36 klo 13.00
1/8 Musiikkijumalanpalvelus
Tri *Eija Olsson & ryhmä nuoria*
Ockelbosta instrumentteineen.

Syksyn vierailijat Suomesta:

- 22/8 *Pekka Tähti*
26/9 *Sibrina Kalliokoski*
10/10 *Sakari Vehkavuori*
21/11 *Simo Perho*
5/12 *Armo Kuoppakangas*

Tilaisuudet alk. klo 10.00 – ellei toisin mainita.

Paikka: Tukholman suomalainen adventtikirkko
Olof Palmes gata, 3 kerros, 111 22 Tukholma

Seuraile myös kotisivuamme:

www.ylasali.se

Nojatuolimatkaile suuren suomalaisen seurassa:
<http://www.snellmaninsaksanmatka.org/galleria/main.php>

Kirjautuus

OLETKO VALINNUT OIKEIN?
23 s.

Kirjoittanut: *Vieno Piironen*
Omakustanne 2009

ISBN 978-91-633-4466-4

Hinta: 5 kr

Tilaukset ja tiedustelut:

Vieno Piironen

Linandersv. 2, 746 93 Bålsta

puh. kotiin 0171-534 04,

puh. 070-445 2880

Jos et päässyt
itse kuulemaan:

CD-tallenteita 2009

Paul Sundqvist
Joel Niininen
Iris Gustavsson
Tarja Hirvonen
(bibliodraama)
Orvo Miettinen

Hintaesimerkkejä:

Kunkin sarjan ensimmäinen
CD 30 kr/kpl, sitä seuraavat
20 kr/kpl + postikulut

Aikaisempien
vieralujen äänitteitä:

- Pekka Tähti
- Timo Flink
- Matti Markkanen
- Pasi Saarinen
- Merja Kinnunen
& Kimmo Ilola
- Aimo & Kaisu Helminen

Tilaukset ja tiedustelut:

Helena Tanttari

puh. 08-768 46 87

OSOITE:

Tukholman Suomalainen
Adventtiseurakunta
Olof Palmes gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

SRK:N VANHIN
Eeva-Liisa Vihermä
puh. **0176-124 05**

SIHTEERI

Tuulikki Hagström
puh. **08-500 81 907**

Tilateos

Kesäisenä päivänä ajelin Uudella-
maalla jossakin Savion tai Tuusulan
suunnalla. Pysähdyn katsomaan tai-
denäyttelyn, joka oli koottu vanhan
tallin vintille. Ulos tultuani näin piha-
nurmella omenapuiden alla kymme-
niä tiiliskiviä. Ne lojuivat hujan hajan
pitkin piennarta. Näytti siltä kuin osa
tiilikuormasta olisi mutkassa singon-
nut tien sivuun. Arvasin kuitenkin
väärin; valkoiset tiilet vihreällä nur-
mella olivatkin tilateos.

Tiilejä tarkasteli hartain katsein
Saksasta Suomeen matkannut neiti-
ihminen. Hän tajusi heti taideteoksen
arvon, sillä kuulin hänen ihastelevan:
”Tämä olisi kyllä saatava meille Sak-
saan”.

Minua hymyilytti, mutta myö-
hemmin alkoi mietittyä. Nuo tiilet
tuossa nurmella ovat kuin ihmiset ilman suurta tehtävää, vailla järjestystä, ilman
yhteen sitovaa sementtiä. Olenko minäkin kuin yksi niistä, vapaa vastuusta, vailla
velvollisuuksia? Vai onko minulle varattu jotakin muuta, suurempaa ja tärkeäm-
pää?

Tiiliskivet auttoivat minua oivaltamaan, ettei onneni ole lojua nurmella, ei
nurmen allakaan, vaan olla mukana historian tärkeimmässä tilateoksessa, kivenä
”siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kul-
makivenä on itse Jeesus Kristus” (Ef.2:20). Olemmehan ”Jumalan tekoa, luotuja
Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään
Jumala on meidät tarkoittanut” (Ef. 2:10).

– Ari Laitinen

KUVA: S. MÄKIVIERIKKO